

talelser, der er fremkommet fra Mænd, der har Kendskab til det praktiske Landbrug, ikke fortjener nærmere Overvejelse. Men det vil kunne ske i et Udvalg. I alt Fald i Øjeblikket har jeg den Opfattelse, at man helst maa vedtage en rigelig Ligning.

Der er under denne Sags Behandling faldet mange Udtalelser om det betydningsfulde i, at der i Lovforslaget findes Bestemmelser, som sigter til at sikre det mindre Landbrugs Interesser under den vanskelige Tid, der forestaar, ved at supplere deres smaa Kornbeholdninger og derved muliggøre deres Arbejde i deres egen Bedrift. Jeg giver disse Udtalelser min Tilslutning. Det, at der aabnes en Mulighed for at yde Husmændene denne Hjælp, er ikke det, der mindst forsoner mig med det foreliggende Lovforslag. Og det er ikke nogen ny Opfattelse fra vor Side. Det falder nøje i Traad med, hvad vi altid har hævded, naar det gjaldt om at hjælpe Smaafolk over en vanskelig Tid. Det var da bedre at give Adgang til Arbejde for en ordentlig Løn end at hjælpe ved Understøttelser. Det er denne Betragtning, der finder sit Udtryk i dette Lovforslag. Det større Landbrug skal afse noget af den Sæd, det avler, til Hjælp for det mindre, der er vanskeligt stillet, fordi Fodertilførslerne udefra ophører. Jeg vil haabe, at man derved kan bidrage til at hjælpe Husmandsklassen over de Vanskeligheder, der for øvrigt allerede ikke har været helt smaa for adskillige Husmænd. Det kan vel nok siges, at det større Landbrug under Krigssituationen har haft gode, for ikke at sige gyldne, Tider, medens det samme ikke kan siges om det mindre Landbrug. Til Trods derfor har det mindre Landbrugs Repræsentanter været maadeholdne i deres Krav, de har stillet sig fordrageligt og forstaaende overfor den vanskelige Situation, Samfundet befinder sig i. Det vilde derfor være højst urimeligt, om man, naar Vanskelighederne bliver saa meget større end før, vilde lade Husmandsklassen i Stikken og ikke yde den en Haandsrækning. Jeg paaskønner derfor den Haandsrækning, der findes i dette Lovforslag, og jeg vil haabe, at Tinget og Udvalget vil vise Forstaaelse af dette Forhold.

Jeg henstiller til Regeringen, at den paa lignende Vis, som sket er i dette

Lovforslag, vil vise sin Omsorg og Forstaaelse for den øvrige Del af Arbejderklassen under de Vanskeligheder, der nu forestaar, idet Arbejdsløsheden sikkert inden ret længe vil melde sig. Jeg haaber, at Regeringen er indstillet paa at sætte større Arbejder i Gang for at kunne hjælpe Arbejderne over Vanskelighederne. I denne Forbindelse kan jeg oplyse, at den højtærede Trafikminister forleden i et Udvalgs-møde erklærede, at han allerede havde truffet Forberedelser til, saa snart det var nødvendigt, at iværksætte omfattende Arbejder for at kunne raade Bod paa den Arbejdsløshed, som maatte melde sig. Jeg vil haabe, at de øvrige Ministeriér, hvor saadant kan ske, vil gaa den samme Vej, saa at man ogsaa der staar rustet overfor den Tid, vi gaar i Møde. En lignende Opfordring vil det sikkert ikke være af Vejen at rette til Kommunalbestyrelserne, saa at de kommunale Arbejder, der kan udføres under den nuværende Situation — der er adskillige, der ikke kan udføres paa Grund af Mangel paa Materialier o. s. v., — bliver iværksat i den kommende Vinter, for at der ogsaa derved kan bødes lidt paa de vanskelige Tider, der sikkert vil indtræde.

Naar jeg har taget Ordet, er det dog væsentligst for at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den Del af Lovforslaget, der omfatter de prisregulerende Bestemmelser. Med de Priser, som efter Lovforslaget skal betales Landmændene for Kornet, og med det Statstilskud, som skal ydes, idet Kornet sælges billigere, naar det overgaar til Produktion af Brød, vil der ikke opnaas nogen Prisnedsættelse, i hvert Fald ikke nogen nævneværdig, hverken paa Brød eller Flæsk, og det forekommer mig, at det vilde være overordentlig heldigt, om vi, naar vi nu har hele dette Spørgsmaal til Overvejelse, ogsaa overvejede, om man ikke kunde gaa videre og faa Priserne paa disse vigtige Livsfor-nødenheder nedbragt. Priserne til Landmændene forekommer mig i hvert Fald ikke lave. Man kunde godt, synes jeg, have taget den Pris, som Husmændene foreslog. Jeg hørte i Gaar det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) udtale — hans Bemærkninger gjaldt ganske vist ikke Priserne, men andre Bestemmelser i Lovfor-